

Тихичко си шюмтяхъ,
 Чючюр-чючюр течяхъ,
 Татакъ в' едно подгори,
 Прѣзь вѣсели долчинки;
 Птички красни, либавички гадинки
 Въ тяхъ ся дружно гуркахъ,
 Сладки пѣсни църкахъ.

II.

Папомнюваніе.

Тамо като приближихъ,
 Позапряхъ ся неволно,
 Жядостъта си забравихъ:
 Глѣдахъ сладко околно,
 Тая красна природа,
 — Въ съвършенна свобода. —
 Дивна е стара-планина;
 Богато е дарена,
 Небесна е градина,
 Съсь красоти снабдена.
 Въ неѣ е вела наша родина,
 Съ вѣнци красила наша старина,
 Лични юнаци, храбри витязи,
 Що слава народна вели прѣдъ нази.
 Гордо въздига свои дръвеса,
 Клонила клони въ сини небеса;
 Растила тя буйни клопове,